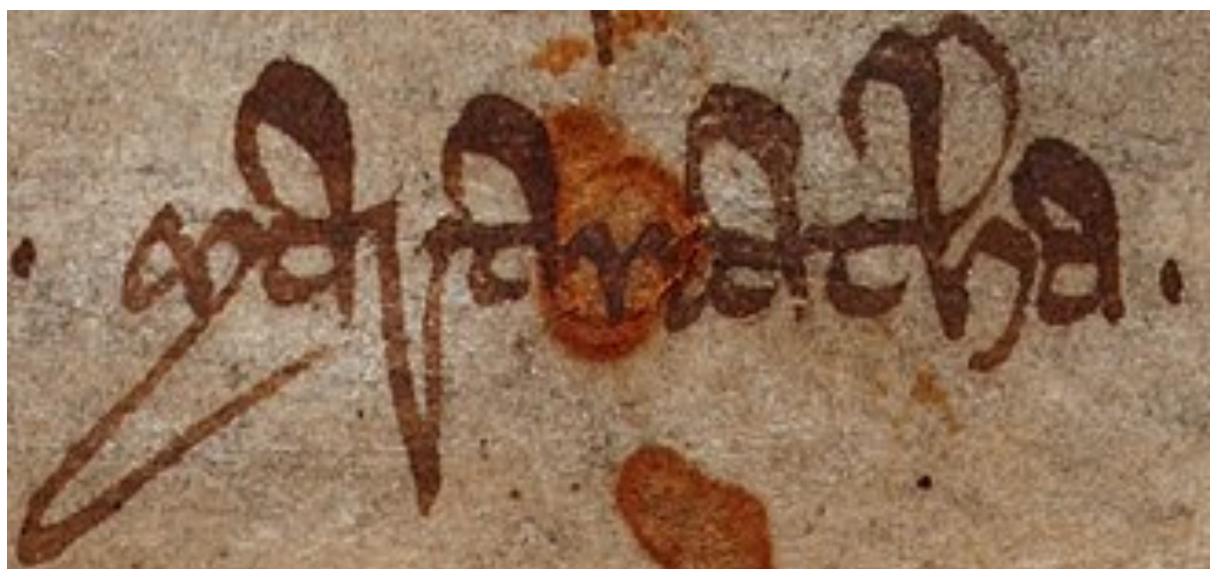

JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A.

Interview 11
Adventslunch
Johannesweekend
Column Roland Loos
Column Hannah Westerink 12
Interview
Kloosterweekeinde

KERKDIENTEN

30 november – Hannah Westerink
7 december – Jan Nienhuis
14 december – Hannah Westerink
21 december - Ruimteviering om 10.30
24 december – Kerspel om 18.30 uur
25 december – Hannah Westerink
28 december – werkgroep liturgie
4 januari – ds. Monique van Zoest
11 januari – Hannah Westerink
18 januari – Ruimteviering om 10.30
25 januari – Sandra van Zeeland van Cassel

TER OVERWEGING

ADVENT - WACHTTEN

Iemand die mij enorm inspireert is schrijver en dichter Cole Artur Riley. Ze is de bedenker en maker van *Black Liturgies*, een ruimte die spiritualiteit integreert met *Black emotion*, *Black literature*, and *the Black body*. Enkele denkers die haar hebben gevormd zijn Audre Lorde, Octavia Butler, James Baldwin, Thomas Merton, Toni Morrison, Maya Angelou, Dietrich Boenhoeffer en Julian of Norwich. Haar boek 'Black Liturgies' (helaas nog niet vertaald) is een absolute aanrader. Belichaamde spiritualiteit, belichaamde liturgie. Onderstaande is een vertaalde tekst van haar over Advent. Hoe Advent helend, misschien zelfs reddend, kan zijn voor wie zich in het donker bevindt.

Advent – Wachtten

Tekst: Jesaja 2:1-5 (*Jesaja 61 – Goed nieuws voor de armen...*)

Als klein meisje hield ik nooit van Kerst,
Voor mij was het geen hoogtepunt, maar een
inzakking,
de geest van verwachting dofgeslagen;
de sokken van de haard gerukt,
cadeaus opengescheurd,
de boom vermoeid, zijn naalden dor.

Het voelde niet als een begin,
meer als een einde dat zich wanhopig als een
begin vermomde.
Al maandenlang was het Kerst geweest,
en nu moesten we het begraven.
Zo voelde het.
Ik kon niet mee in de vreugde van de ochtend,
omdat ik geen tijd had gehad
om stil te staan bij de duisternis van de nacht.

Advent - heilig, donker en vreemd -
spreekt de taal van mijn ziel.
Het is het seizoen van wachten,
de eerste vier weken van het kerkelijk jaar,
dat uitmondt in Kerst,
de geboorte van Christus.
Advent is geworteld in het oude verhaal
van mensen die wachtten
onder de schaduw van machten en kwaad,
wetend dat bevrijding onderweg was,
maar nog niet gearriveerd.
Het is de heilige tussenruimte
tussen belofte en vervulling,
tussen het weten dat God komt
en het nog niet zien van haar komst.
Het is het ritme van onze eigen levens -
van wachten, hopen, en ademen
tussen het nog-niet en wat al is.

Ik ben altijd al een ziel geweest
meer verwant aan stilte dan aan opwinding.
Advent is voor velen van ons een balsem,
een tijd waarin verdriet, angst en verlangen
niet weggewuifd hoeven worden,
maar vastgehouden en serieus genomen.
Advent begroet mijn rouw niet met goedkope
blijheid,
maar met een diepe, trage verwachting.

Door dit jaarlijks ritueel
is Kerst voor mij dieper geworden;

niet zomaar feest, maar redding.
En tegelijk vormt Advent mijzelf,
in zijn eigen geheimzinnige manier.

Mijn zwart-zijn heeft de liturgie van advent
nodig.

Mijn vrouw-zijn heeft de liturgie van advent
nodig.

Het is een toevluchtsoord voor mij
in een wereld die zelden ruimte gunt
om pijn te hebben,
om te vertragen,
om te voelen.
In een wereld die liever heeft dat ik losraak van
mijn lichaam,
nodigt Advent uit
tot een belichaamd bestaan.

De komende weken vragen we onszelf:
wat betekent het dat God zelf
negen maanden lang in een baarmoeder
woonde
voor Hij geboren werd?
Wat leert het wachten van de schoot ons?
Wat maakt het vrij in ons eigen leven,
in onze lichamen?
Dit jaar, meer dan ooit,
lijkt onze wereld te snakken
naar de ruimte van Advent.
We zijn moe, ziek, alleen,
We zien winkels sluiten,
budgetten knellen achter gesloten deuren.
We marcheren op straat voor ons leven.
We begraven onze voorouders.
We verlangen naar aanraking.
En ja, we weten dat het niet altijd zo zal blijven -
maar onze verbeelding van redding en herstel
is verzwakt onder het gewicht van zoveel kwaad.
Het wachten is lang geweest.

Advent spreekt tot dat wachten en zegt:
eer je heden.

Haast je niet naar vreugde,
maar wandel langzaam
door verdriet,
door rouw,
door klacht;
dingen waar witte kerkgemeenschappen
zich zelden veilig in voelen.
Maar als wij denken aan een God
die zelf droefheid en verlangen kende,
dan moeten wij ook ruimte maken

voor het verdriet en de verlangens
in onze eigen verhalen.
In de wetenschap dat we onze Schepper
weerspiegelen in gecompliceerde schoonheid.
We zijn niet oké.
Dat zo te benoemen
is een eerbetoon dat we
in deze tijd verdienen.

De eerste christenen begroetten elkaar vaak
met de Aramese uitdrukking 'Maranatha'.
Het is voor mij en vele anderen
een heilig woord geworden tijdens de
adventstijd.
Maranatha; 'kom, onze Heer'.
Met een kleine verschuiving
maakt het: "De Heer is gekomen."
In dat ene woord huist de spanning
tussen herinnering en hoop;
de belichaming van Advent.

Maranatha - de wereld beeft, ontmoet ons in

ons wachten.

Maranatha - de wereld beeft, het wachten zal
spoedig voorbij zijn.

Dit woord 'Maranatha',
laat het deze Advent je ademgebed worden.
En als wanhoop nadert,
herinner jezelf:
Advent is geen oefening in wanhoop,
maar in heilige ruimte.
In wachten dat niet losraakt van hoop.
Want God is gekomen.
God zal komen.
Laat het wachten van de schoot
ons dieper vormen.
Maranatha.
Het is een eer om met jou te wachten.

Hannah Westerink

DIACONIE

COLLECTEDOEL DECEMBER LEKKER GEVEN

De hele maand december is de diaconale
collecte bestemd voor een Stichting met een
bijzondere naam: 'Lekker Geven'. Deze Stichting
is opgericht om het werk van de Rotterdamse
huis- en straatarts Michelle van Tongerloo te
ondersteunen. In haar huisartsenpraktijk merkte
zij dat steeds meer mensen in Nederland het
niet redden. En dat is geen kwestie van 'eigen
schuld'. Van Tongerloo: "Vraag nou eerst eens:
wat heb je nodig? En ja, soms is dat antwoord
gewoonweg geld voor heel basale dingen zoals
extra leefgeld, een mooi gebit, de
energierekening of kinderopvang."
Eindeloze wachttijden, afstandelijke
bestuursvertragingen en ineffectieve
hulpverleners zorgden ervoor dat problemen
zich opstapelden bij de mensen die haar
spreekuur bezochten.
Zo moeilijk kan het toch niet zijn, dacht ze. En zo
moeilijk was het niet. Door gewoon de vraag te
stellen wat iemand nu nodig heeft, bood ze eerst
met eigen geld hulp aan langs het reguliere

zorgsysteem. Al snel meldden zich talloze
donateurs via *social media*. Zo kon ze op steeds
grotere schaal directe, laagdrempelige en hulp
op maat geven. Om precies te helpen waar nodig
is. Niet meer, niet minder.

De belangrijkste hulpvragen zijn ondergebracht
in zes vaste potjes: dakloosheid,
ongedocumenteerden, medische zorg, minima,
onderzoek, algemeen/overhead.

De Stichting heeft een bestuur van vrijwilligers
die een onkostenvergoeding ontvangen. Zelf
zeggen ze: Gewoon lekker geven dus! En daar
sluit de diaconie zich van harte bij aan.
www.lekkergeven.nl. Op de site een heel mooi
kort filmpje over hun werk.

*U kunt uw bijdrage overmaken op
rekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 van
Diaconie DoReJo gemeente o.v.v. Lekker Geven*

COLLECTEDOEL JANUARI: STICHTING PRESENT

Een nieuw jaar, een nieuw begin. Soms start een nieuw jaar met goede voornemens. Daar past een gift voor de Stichting Present (Amersfoort) goed bij. De Stichting functioneert als een 'makelaar' tussen hulpvragers en hulpbieders. Ze schrijven: "We geloven dat mensen bereid zijn om zich in te zetten voor een ander. Maar niet iedereen die wil, komt in actie. Want lang niet iedereen die wel iets wil doen heeft ook tijd. En lang niet iedereen weet of ze wel iets te bieden hebben ... of wie in hun directe omgeving hulp nodig heeft. Soms ontbreekt er een schakel. Present vervult graag die brugfunctie tussen helper en hulpbehoevende. Wij brengen mensen bij elkaar. Door het organiseren van ontmoetingen wordt de Presentbeweging van omzien naar elkaar in Amersfoort versterkt. Of je nou kiest voor inzet van één werkdag of een traject voor een langere periode; je maakt een wereld van verschil voor iemand. Present wil zich laten inspireren door de persoon van Jezus Christus."

Aan wat voor hulp kun je concreet denken? Een tuin opknappen van een alleenstaande moeder, een muurtje schilderen voor een oudere bewoner, samen met anderen een spelmiddag organiseren voor wie veel alleen thuiszit. Kortom: tijd en aandacht geven aan een ander. De hulpvragen kunnen alleen door maatschappelijke organisaties aangemeld worden. Zo komt de hulp terecht bij de mensen die het écht nodig hebben. Door de koppeling tussen aanbod en hulpvraag ontstaat een project met een waardevolle ontmoeting tussen mensen die elkaar anders niet zo snel zouden tegenkomen.

Via Present kun je als persoon of als groep hulp bieden aan mensen die leven in eenzaamheid, in armoede of die kampen met een slechte gezondheid.

De Stichting werkt op basis van giften (particulieren, bedrijven, overheid) en heeft ANBI status.

Er zijn in de regio Amersfoort (Amersfoort, Leusden, Soest, Bunschoten) zeven mensen (parttime) in dienst.

www.stichtingpresent.nl

*U kunt uw bijdrage overmaken op
rekeningnummer NL11 INGB 0000131451 van
Diaconie DoReJo gemeente o.v.v Present*

ACTIE VOOR DE VOEDSELBANK

Een aantal kerken in Amersfoort doen actief mee met de actie 'Samen tegen Armoede'. Je kunt bij deze kerken producten inleveren die vervolgens naar de Voedselbank gaan. In de Johanneskerk doen we dat niet omdat ons de menskracht ontbreekt om het te organiseren én omdat we liever geld geven aan de Voedselbank waarmee ze zelf ontbrekende spullen kunnen aanschaffen. Wil je meedoen aan deze actie, informeer dan bij de dichtstbijzijnde protestantse wijkkerk naar bijzonderheden.

De Protestantse Kerk Nederland zal in de vierde week van januari een extra actieweek voor de Voedselbanken houden, omdat in de maand januari normaal gesproken minder binnenkomt dan in andere maanden. Als Johanneskerk gaan wij in de maand februari collecteren voor de Voedselbank Amersfoort en we zullen op die manier bijdragen aan de actie.

VOEDSELBANKEN.NL
Amersfoort

WERELDWINKEL 30 NOVEMBER

Op 30 november zullen de medewerkers van de Wereldwinkel weer in de kerk zijn om producten te verkopen. Een ideale gelegenheid om een leuk cadeautje voor een ander of voor jezelf aan te schaffen. Bovendien draag je bij aan een betere leefwereld voor producenten en hun werknemers. Wie wil dat niet...

Dé gelegenheid om een wereldcadeau te kopen!

VAN DE PENNINGMEESTER VAN DE DIACONIE

Uiteindelijk hebben we met z'n allen €1.542,- bij elkaar gebracht voor The Olive Branch for Children in Tanzania. Donaties bleven maar komen. Hartverwarmend!

Er is rechtstreeks contact geweest met ons gemeentelid Karin van Dijk en zij meldde dat de donatie met vreugde is ontvangen. De spanningen in Tanzania zorgden nog wel voor wat zorg maar ondertussen is duidelijk

geworden dat de gemeenschap waar Karin aan het werk is veilig is, en zij zelf dus gelukkig ook. In de maand oktober hebben we gecollecteerd voor Geloof en Samenleving. Er is €899,20 overgemaakt.

Dank allen voor de bijdragen!

Roland Loos

Van de redactie

Gerard Dümmer heeft aangegeven om na drie jaar te stoppen met het opmaken van de Johannesbrief. Hij heeft extra werkverplichtingen gekregen die niet meer te combineren zijn. Heel veel dank voor je inzet al die nummers Gerard!

We zijn dus op zoek naar een andere opmaker.

Wat houdt dat in?

Tien keer per jaar krijg je op dinsdag alle teksten en illustraties van het komende nummer in je mailbox. Die teksten zijn kant en klaar. Tussen dinsdag en zondagavond heb je dan gelegenheid om op een zelfgekozen moment de teksten in het format van de Johannesbrief te zetten. Dat gebeurt in word. Het kost ongeveer twee à vier uur per nummer.

Wie wil dit doen of wil het een keer proberen?

Graag aanmelden bij de redactie.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

In de decembervergadering sprak de kerkenraad met de werkgroep liturgie. De werkgroep wil graag een aantal dingen anders in de liturgie. Uitgangspunt is meer rust in de vieringen en meer aandacht voor de kinderen. De kerkenraad kan zich in veel voorstellen vinden. We gaan er nog een keer over doorpraten, en in een volgende Johannesbrief meer daarover. Met ingang van 1 januari neemt Tineke Boudenstein de taak om het preekrooster te maken van Henk Diephuis over. De afgelopen 2 jaar nodigde Henk Diephuis de gastvoorgangers uit en onderhield hij met hen contact over de zondagse vieringen. Door

het vertrek van Alke Liebich was dit meer werk. Gelukkig lukte het hem om het rooster rond te krijgen. Veel dank voor je inzet Henk!!

De kerkenraad en de koster volgen in december een BHV-training van een dag. Doel is dat we allemaal weten hoe te handelen bij een ongeval: eerste hulp verlenen en acties bij brand en ontruiming.

KERST EN ADVENT

In het oktobernummer van de Johannesbrief stond al dat er dit jaar geen Adventmiddag komt. We stoppen ook met de kerstattentie. Er is een aantal redenen voor.

Als je een beperkte groep iets geeft, zoals in vorige jaren gebeurde, is het vaak moeilijk te bepalen wie er op het lijstje van ontvangers komt te staan.

Ten tweede is het lastig om een attentie te vinden die iedereen aardig vindt. Er zijn veel beperkingen: geen kaars (brandgevaarlijk), geen snoep (allergieën), geen boek of tijdschrift (want niet iedereen kan meer lezen). En je kunt ook

niet ieder jaar aankomen met een engeltje voor in de kersttakken.

Ten derde mag een geschenkje niet teveel geld kosten en – ten vierde - het moet makkelijk te bezorgen zijn. Bovendien werd geprobeerd de attentie maatschappelijk verantwoord in te kopen.

Om al deze redenen was de conclusie van kerkenraad en diaconie dat we dit jaar stoppen met de kerstattentie. Maar dit jaar denken we aan elkaar en aan iedereen door te zorgen voor een mooie kaart, van kerkenraad en diaconie samen. De kaart zit bij deze Johannesbrief. De kaart is gemaakt met hulp van Chantal, Guus en Marieke.

Het geld dat we anders aan de Adventmiddag en aan de attentie uitgaven, schenkt de diaconie aan Amnesty International. Op 10 december is het weer de Internationale Dag van de Mensenrechten en in onze gemeente besteden we daar in de Advent altijd aandacht aan. Bovendien is er op zondag 14 december gelegenheid om na de viering brieven voor Amnesty te schrijven.

Nu vraag je misschien: doen we nog meer in de adventsperiode? Jazeker, op dezelfde 14 december is er een **adventslunch**, na de koffie na de dienst. Iedereen is welkom. De kosten bedragen net zoals bij een Johannesmaaltijd 5 euro. Graag opgeven bij de secretaris: secretaris@johanneskerk.nl of 06 1587 5667

LEDENVERTOEVIINGEN EN BESTUUR VAN DE JOHANNESKERK

Uit de ledenvertoevingsen op 26 oktober kwam het beeld dat de afzonderlijke denominaties hechten aan hun eigen denominatie, maar evenzeer aan de Johanneskerk als geheel. De verschillen tussen de geloven van de denominaties zijn moeilijk in woorden uit te drukken temeer daar er ook binnen een denominatie veel verschillende inzichten zijn. We hoeven de verschillen niet te benoemen om ze te respecteren en te waarderen. In de vergaderingen kwam aan de orde dat men het belangrijk vindt dat de drie verschillende geluiden gehoord worden in de Johanneskerk, bijvoorbeeld door de gastpredikanten en in bepaalde uiterlijke zaken zoals de paaskaars.

De waardering voor de eigen denominatie staat niet in de weg dat men in meerderheid geen bezwaar heeft tegen een algemene kerkenraad die tevens fungeert als Do, Re of VP kerkenraad. Men ziet dat de afzonderlijke kerkenraden niet veel of eigenlijk geen activiteiten ontwikkelen en ook niet erg kenbaar zijn. Uiteraard kan iedere denominatie net zo vaak als men wenst apart bij elkaar komen. Dit kan geregeld worden door de betreffende leden van de algemene kerkenraad. Zij zijn dan ook aanspreekbaar voor de “eigen achterban”. De aanwezigen waarderen de algemene kerkenraad zeer. Omdat het soms moeilijk is voldoende kerkenraadsleden te vinden, begrepen de aanwezigen dat dat kan leiden tot andere regels.

De kerkenraad is op dit moment bezig een en ander uit te werken.

CONTACTLEDENBIJEENKOMST

Op 10 november spraken onze predikant Hannah Westerink en Laura van Rossum du Chattel met elf contactleden. Een aantal contactleden was verhinderd.

Om te beginnen, wat is een contactlid?

We willen een gemeente zijn waarin de leden naar elkaar omzien. We streven er naar dat niemand buiten beeld raakt. In de Jaargids staat dat een contactlid meeleeft met een aantal leden en vrienden. Hij of zij is een verbinding tussen de individuele leden en de kerkenraad en de predikant en daarmee een verbinding tussen lid en gemeente. Een contactlid kan constateren dat een lid ziek is of aandacht nodig heeft. Die aandacht kan dan komen van de predikant, het contactlid of iemand anders. Ook bij vreugdevolle zaken is het contactlid een schakel. Zonder contactleden zouden kerkenraad en predikant vaak niet weten dat iemand bijvoorbeeld ziek is. Contactleden zijn de ogen en oren van de gemeente. We vinden hen belangrijk.

De meeste contactleden bezorgen ook de Johannesbrief en nemen dan even kort contact op. Maar zij kunnen ook afgesproken hebben met het lid of vriend dat die daar geen behoefte aan heeft. Er zijn ook bezorgers die geen contactlid zijn. Of contactleden die niet bezorgen. Dat is maatwerk.

De coördinatie van de bezorging is in handen van Hetty Janssen. Peter van Dijk regelt de

verzending van de Johannesbrieven naar de periferie.

Er zijn leden die geen contactlid hebben. Soms omdat ze dat niet willen, soms omdat ze er nooit een gekregen hebben. Daar hopen we dan alsnog in te voorzien. Laat het weten aan kerkenraad of predikant als het te lang duurt.

Op de bijeenkomst bespreken we hoe iedereen tegen haar rol aankijkt, en wat iedereen nodig heeft van predikant of kerkenraad. We spraken af dat we in het vervolg weer een of twee keer per jaar een bijeenkomst voor contactleden zullen organiseren. We kunnen dan ervaringen uitwisselen en een thema bespreken. Ook kwam het verzoek om weer wijkbijeenkomsten/huissamenkomsten te

organiseren. Dat zal de kerkenraad bespreken. Wat ook belangrijk is en wat geldt voor alle leden en vrienden: weet je dat b.v. iemand ziek is of anderszins aandacht nodig heeft, meld dat dan niet alleen aan kerkenraad of predikant, maar ook aan het contactlid!

Laura van Rossum du Chattel, secretaris

Wil je iets zeggen of vragen over het werk van de secretaris? Bel, mail of app dan naar secretaris@johanneskerk.nl, of 06 1587 5667.

Johannesweekend Helden beschermen...

Op **24 en 25 januari** is ons Johannesweekend. We hebben het hele huis Nivonhuis in Hall bij Eerbeek tot onze beschikking.

We hebben een heel gevarieerd programma opgesteld. In het kort:

Aankomst op zaterdag vanaf 10 uur.

Om half elf begint het welkomstspel waarin we in groepjes nadenken over heldendom en per groepje een held proberen te kiezen. Waarom juist die?

Na de lunch hebben we workshops: een creatieve workshop (iets maken), een schrijf/poëzie workshop, iets theaterachtigs en daarnaast koken en kampvuur voorbereiden.

's Avonds neemt Hannah Westerink ons mee met haar helden. Daarna borrel.

Zondagmorgen ochtendgebed voor wie vroeg wakker is, en na het ontbijt een spel. Of gewoon wandelen. Of iets maken. Na de koffie bereiden we de dienst voor. Na de lunch is de dienst en daarna gaan we naar huis.

Kinderen kunnen aan alles meedoen. Of gewoon lekker gaan spelen.

Best een vol programma. Mocht je het iets té vinden, dan ben je natuurlijk vrij een onderdeel over te slaan en je even op je kamer terug te trekken, of even naar buiten te gaan.

Hoe duur is het? Afhankelijk van je draagkracht kost het weekend tussen de € 60 en € 90, kinderen € 20. Je kan ook alleen op zaterdag komen; dat kost €25. Mocht het minimumbedrag te hoog voor je zijn, neem dan even contact op.

Opgeven bij Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, of app of bel naar 06 1587 5667. Of schiet haar even aan.

Als je je opgeeft, graag aangeven:

- Of je dieetwensen hebt (het weekend is vegetarisch)
- Of je wensen hebt m.b.t. je slaapkamer (b.v. op de begane grond).
- Of je met iemand wilt meerijden, of dat je iemand kan meenemen.
- Of je een lakenpakket wilt huren.

We hopen dat alle kamers vol komen!

Paul, Karin, Nel, Maaike, Laura

HELDEN BESCHERMEN...

Het thema van het Johannes weekend: actueel en prikkelend

Lisa Hollmann van 32 jaar uit Zoetermeer, werkzaam bij een sociaal-adviesbureau is een petitie gestart. "Ik was geraakt door een documentaire over Navalny op tv. Hij vertelde dat het kwaad alleen kan blijven bestaan als de goede mensen niets doen. Na zijn schokkende dood dacht ik: een petitie starten is toch wel het minste dat ik kan doen."

Navalny, de politicus in Rusland die zich verzette tegen de Poetin-dictatuur, kwam op 16 februari 2024 onder verdachte omstandigheden om in een strafkamp dicht bij de poolcirkel. Zijn begrafenis bracht vele duizenden Russen op de been. En Lisa vroeg aan de gemeente Den Haag om de laan waaraan de Russische Ambassade ligt om te dopen tot 'Navalny-laan', zodat de ambassade-medewerkers doorlopend zouden worden herinnerd aan de held Navalny. Het is er niet van gekomen. De petitie werd door 86.000 mensen ondertekend maar de gemeente vindt dat de naam van een straat veranderen te ver gaat. En dus is er 8 november jl. in aanwezigheid van zijn weduwe Joelia, een bankje geplaatst voor de Ambassade met het opschrift 'Aleksj Navalny 1976-2024 - gestorven voor de vrijheid'. De naam van een held op een bankje als 'struikelsteen' voor de macht. Een mooie illustratie van ons thema 'Helden beschermen'. Want helden beschermen met hun gewaagde inzet anderen. Maar anderen kunnen hun inzet, hun waarden ook weer doorgeven, en zo beschermen tegen de vergetelheid. Tegen de propaganda die vertelt dat hun inzet

donquichotterie was, een gevecht tegen windmolens, nutteloos, en gebaseerd op hersenspinsels. De leugenachtige Trump doet dit nu met al die mensen die zich dapper te weer hebben gesteld

tegen zijn pogingen ongebreidelde macht te verzamelen. De 'helden' van de één zijn 'verrader' voor de ander.

En nu we dit schrijven is er in Indonesië een grote controverse omdat de huidige generaal-president-met-vuile-handen de oud-president (idem) Soeharto tot 'held van de natie' heeft verklaard. De honderdduizenden slachtoffers van beiden en hun nabestaanden, krijgen een klap in hun gezicht. Wat is nu nog goed en fout? Zomaar wat voorbeelden van de afgelopen weken waaruit blijkt hoe actueel en hoe spannend ons thema is. Hoe het ons voor vragen stelt die prikkelen en ons met elkaar in verdiepend gesprek kan brengen. We hopen dat je mee kunt doen.

Paul van der Harst

COLUMN: A HOUSE OF DYNAMITE

De Cubacrisis in 1962 is zo'n beetje mijn eerste herinnering aan het gevoel van angst dat rondom de dreiging van oorlog zweeft. Althans, dat zijn de emoties die mijn ouders mij destijds overbrachten zonder dat het begrip oorlog met zoveel woorden werd uitgelegd. Ik had toen natuurlijk geen idee van de Koude Oorlog en de nucleaire dreigingen die in het tweede deel van de vorige eeuw zo heftig speelden. Ik was me in mijn jeugd wel stevig bewust van de ellende die oorlog met zich meebracht. Vietnam. Iedereen kent die foto van kinderen, getroffen door napalm. Midden-Oosten. Vliegtuigkapingen met executies van passagiers, lichamen naast een vliegtuigwiel in het zand. Chili. De dood van een president in een brandend paleis. München. Aanslag op Israëlische sporters tijdens de Olympische Spelen. Tsjetsjenië. Van de kaart geveegd door Rusland, vingeroefening van meneer Poetin. Noord-Ierland, Bloody Sunday. Genocide in Rwanda. Gaza. Voor dit niet chronologische rijtje raadpleegde ik geen online overzichten.

Deze kwamen zo uit de blote bol. En er komen al denkende steeds meer voorbeelden van grote en kleine conflicten zomaar in mijn hoofd op. Foto's treffen mij allang niet meer zoals vroeger. De eerste onthoofding van een man in een oranje pak zat een week in mijn gemoed maar de gruwelijkheden stapelden zich in alsmaar hoger tempo op. Dus alweer die gewenning. Het 'bakje-angst-voor-oorlog' in mijzelf zit vol en is daarmee stabiel aanwezig. Behoorlijk wat druppels angst vulden het bakje ergens in de jaren tachtig van de vorige eeuw toen ik het boek Derde Wereldoorlog van Generaal Hackett las. Met een tijdschema dat weergaf hoelang het zou duren voordat de Sovjet hordes onze verdediging zouden verdampen en konden gaan relaxen op de pier in Scheveningen (dat laatste visualiseer ik er zelf even bij). Bij ons verse noodpakket hebben mijn echtgenote en ik afgesproken nergens heen te gaan als 'het-fout-gaat'. Vluchten is zinloos. Ondertussen is beleggen in de defensie-industrie de geld tip van het jaar. Ons houtje-touwtje leger zal oprijzen uit de eigen as en State of the art klaarstaan als de Russen, Chinezen of Amerikanen (oei!) ons te na komen. Ik heb gemerkt dat er onder jongeren zelfs zoiets is ontstaan als; we willen wel iets voor ons land doen. De voorbereidende trajecten om uiteindelijk echt soldaat te worden kunnen de aanmeldingen bijna niet aan. Voelen die jongeren mijn kinderangst dan niet? Hebben zij niet die verbijstering die ik had bij gruwelijke Vietnamfoto's? Zijn gewonde mensen logisch als je tegenwoordig in oorlogsgames elke dag al je vijanden om zeep helpt? Het kan verkeren. In de jaren zeventig was je een paria als je vertelde dat je het leger zinvol vond voor de landsverdediging. Angst voor oorlog lijkt mij eigenlijk wel gezond? Of is vrede saai? Zoiets als; iedereen mag al vechten maar wij niet, wij willen ook! Zonder angst? Vreemde richting, mijn gedachten...

Vorige week had ik een Netflix avondje en toen keek ik de film **A House of Dynamite**.

En klabang!! Daar bleek mijn bakje met oorlogsangst toch nog voller te kunnen. Een raket met kernkop komt op je af. Er zijn slechts minuten om een samenspel van tegenmaatregelen succesvol op gang te brengen. De film wordt ijzingwekkend als de makers alle betrokkenen als echte mensen weet neer te zetten en de gebeurtenissen vanuit verschillende perspectieven weergeeft. De kijker wordt meegezogen in de paniek, de hoop, de wanhoop, het kleine gebaar, de grote woorden. Kijken zou ik zeggen. Alleen al omdat je de onderliggende boodschap hoort; als er veel wapens zijn, komt er een moment dat ze gebruikt worden.

God voorkome dat het zo gaat.

Roland Loos

INTERVIEW MET JOKE HEIJBLOK

Het was niet makkelijk om een afspraak te maken met Joke Heijblok, voor velen een goede bekende in de Johanneskerk. Jokes dagen zijn goed gevuld, o.a. omdat het ondersteunen en verzorgen van haar man Eric veel tijd vraagt.

Daarnaast schreef Joke in ons eerste mailcontact: *'Ik weet eerlijk gezegd niet of ik een interessant persoon ben voor een interview'*. We gaan zien of er iets klopt van die uitspraak.

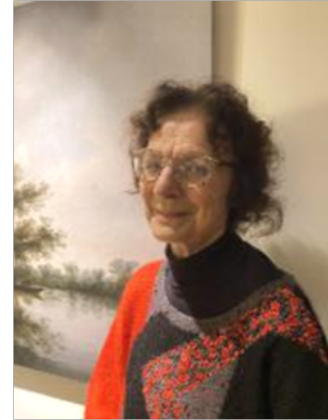
Joke is in 1942 geboren in Rijswijk. Waar nu alles is volgebouwd stonden er toen nog boerderijen en tuinderijen. Haar moeder is opgegroeid op zo'n boerderij en streng gereformeerd opgevoed. Toen de kerk kwam 'controleren' of haar verstandelijke vermogens wel voldoende waren om te trouwen heeft ze de kerk vaarwel gezegd. De ouders van Jokes vader waren katholiek en hervormd maar niet erg actief bezig met kerk of geloof.

De ouders van haar moeder vonden de naamgeving erg belangrijk. De kinderen werden om en om vernoemd naar de 'rijke of de arme tak', met alle leuke of minder leuke consequenties die daarbij hoorden. Zelfs de tweelingbroers van haar moeder kregen op hun verjaardag verschillende cadeautjes, passend bij de arme of rijke tak van de familie. Jokes moeder stond er dan ook op dat Joke niet Johanna of een andere familienaam zou krijgen, maar dat ze gewoon Joke zou heten. Zelfs nu kijkt Joke er nog trots bij, het was in die tijd een dappere daad van haar ouders. Ze is sowieso blij met haar ouders, het was een goed nest.

Joke wilde als kind kleuterleidster worden of tuinarchitect. Dat laatste was niet haalbaar en het was ook de vraag of je daar wel droog brood mee kon verdienen. De kleuterkweek bleek een goede keus. Ze schetst een beeld van hoe dat was in die tijd. Vaste banen lagen niet voor het oprapen, wel was er veel invalwerk, veelal in 'moeilijke' wijken, klassen met meer dan 40 kinderen, kinderen die op school nog veel moesten leren, omdat zij dat thuis niet meekregen. Joke loste problemen graag creatief op. Ze voegt toe dat ze haar hele leven veel energie heeft gehad, als jonge leerkracht kon ze dat zeker goed gebruiken.

In 1965 verhuisde Joke met haar kersverse echtgenoot naar Amersfoort. Toen Eric een baan in Zoetermeer kreeg volgden daar nog vier jaar,

vóór ze zich met hun twee kinderen definitief vestigden in Leusden. Joke begon weer met invalwerk. Er was groot tekort aan leerkrachten en Joke 'wilden ze

er graag bij hebben'. Uiteindelijk werd ze ook gevraagd om directeur van een school te worden. Met haar manier van werken stond het kind (samen met de ouders) centraal. Joke zorgde er bijvoorbeeld voor dat de speelplaats uitnodigend en niet te opgeruimd was, dat was goed voor de ontwikkeling van de kinderen. Ze heeft ook altijd veel met de kleinkinderen gedaan, maar die hebben ondertussen de leeftijd dat ze zelf oma komen helpen, met ramen lappen of het knippen van de heg. Na haar pensionering heeft Joke nog 20 jaar als vrijwilliger gewerkt voor statushouders en voor Nederlanders die niet gehoord werden bij instanties. Het heeft haar veel voldoening gegeven.

Tijdens haar jeugd miste Joke een stuk geloof en dat viel op zijn plek toen ze Eric leerde kennen. Door haar schoonvader maakte ze kennis met de Doopsgezinde Kerk. Verdraagzaamheid en het positief zijn over mensen sprak haar aan. Dit klopte bij haar gevoel en heeft ze altijd als heel bijzonder ervaren. Eric en zij hebben zich al snel aangesloten bij wat toen nog de DORE-gemeente in Amersfoort was. Joke vertelt met warmte over de beginperiode van de huidige Johanneskerk, haar verbondenheid en over mensen met wie ze deze geschiedenis deelt. Joke heeft zich altijd actief ingezet voor de kerk. Ze noemt bijvoorbeeld: het jeugdwerk (volwassenen van nu heeft zij gekend als kinderen), kerstspelen, weekenden in Elspeet, maaltijden klaarmaken, kerk schoonmaken, maar ook meedenken in de Kerkenraad over rol van kinderen in de dienst en het samengaan met Vrijzinnigen. Daarnaast heeft zij vele jaren de Doopsgezinden vertegenwoordigd in de Doopsgezinde Ring en in de Algemene Doopsgezinde Sociëteit. Op dit moment zet Joke zich in voor de Groene Johannes en voor de

deur- en bloemendienst.

Als er ook nu nog een beroep op haar wordt gedaan doet ze graag mee, mits het thuis te regelen is.

Door haar verhaal heen heeft Joke, op dit moment 83 jaar, de beginvraag zelf al beantwoord, wat een boeiend verhaal over haar leven van aanpakken, talenten benutten, klaarstaan voor anderen en dat alles vanuit een

ongelooflijke vanzelfsprekendheid én bescheidenheid.

Dank Joke voor je verhaal, over je leven en over je verbondenheid met de Johanneskerk!

Trudy Leeuwendal

COLUMN

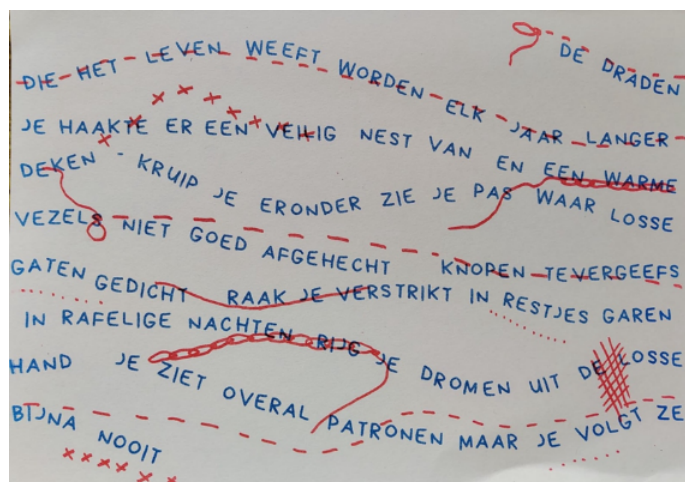
Twee weken geleden bedacht ik mij ineens dat ik alweer een halfjaar in Amersfoort woon. Ik telde het voor de zekerheid nog een paar keer na op mijn vingers. De tijd gaat weer eens sneller dan ik doorheb. Ook het jaar beweegt zich alweer richting haar eindje. Het was een jaar van veel. Van een thuis achterlaten in Groningen en een nieuw thuis maken in Amersfoort. En weten en voelen dat dat zo maakbaar nog niet is. Een jaar van beëindigen en nieuw beginnen. Van warm afscheid nemen en warm welkom worden geheten. Van loslaten en merken dat wat ik dacht los te moeten laten niet ver is en 'gewoon' met mij meegaat.

Laatst was ik op een retraite dag en die avond stond de vraag 'waar wil je mee stoppen, waar wil je uitstappen' centraal. Ik dacht erover na en bedacht dat ik in een levensfase zit waar ik vooral nieuwe verbindingen maak, mij bij nieuwe initiatieven aansluit en kijk waar ik me wil (gaan) bewegen. Een fijn bedenken!

Een jaar geleden werd het in de decembermaand duidelijk dat ik het jaar erop zou gaan verhuizen naar Amersfoort. Ik hoorde die periode dat 'de Johanneskerk' voor mij had gekozen. Blij nieuws, en ook spannend. Ik ging op retraite, nu niet voor een dag, maar een week. Ik wilde tijd en ruimte geven aan een beslissing die veel zou veranderen. Om met mijn hele lijf en houden 'ja' te zeggen en het beroep aan te nemen. Terugkijkend ben ik meer dan blij met die 'ja'. Die van jullie en mijn eigen 'ja' daarop. Mij gezegend voelen klinkt 'cheesy', maar een beter woord is er even niet.

Het was een jaar van veel. Maar vooral van heel veel moois. Dank voor jullie bijdragen daaraan!

Bovenstaande is een brei van gedachten geworden. Een beetje zoals het gedicht hieronder. Het past wel bij de tijd van het jaar.

de draden

die het leven weeft worden elk jaar langer

je haakte er een veilig nest van en een warme

deken – kruip je eronder zie je pas waar losse

vezels niet goed afgehecht knopen tevergeefs

in rafelige nachten rijg je dromen uit de losse

hand je ziet overal patronen maar je volgt ze

bijna nooit

Bauke Vermaas

Hannah Westerink

REIS DOOR DE RUIMTE

In de Johannesbrief zal dit seizoen steeds een bijdrage staan over en vanuit de Ruimteviering.

Deze keer over het Kyrie en Gloria.

In seizoen '25-'26 is er geen jaarthema. De voorbereidingsgroepen laten zich verrassen door het oecumenisch leesrooster. Zo ging het in september n.a.v. het verhaal over de rijke man en de arme Lazarus. In oktober n.a.v. het Jacobsgevecht, Psalm 113 waarin God verheft die berooid is en n.a.v. de gelijkenis waarin de weduwe de rechter tart. Er wordt door de voorbereidingsgroepen gespeurd naar de dynamiek en samenhang, er worden thema's uit gehaald en steeds is er de vraag: kan het ons in beweging houden?

In november gaat het (net bekend bij het inleveren van deze tekst) over Mozes en de brandende doornstruik. In de novemberviering wordt het gedenkdoek met linten uit de afgelopen 43 jaar geïntroduceerd.

Kyrie en Gloria

Het Kyrie is het aanroepen van Gods naam, het Gloria het uitroepen van zijn naam. Ze horen in één adem te worden gesproken en/of gezongen. Vanaf het begin van de Ruimtevieringen heeft het kyrie een vorm met beweging: van in elkaar gedoken in zeven etappes tot de orante houding met de armen omhoog. Voor wie dat wil en kan. Met het inzetten van de muziek wordt een ingetogen houding aangenomen: zittend op de stoel of geknield op de grond. De muziek en de tekst zetten hoofd, hart en lijf in beweging. Zo wordt de last van de wereld die op onze schouders rust ervaren, maar in de oprichting ook de kracht van de verbinding met elkaar en van God die opricht en tot leven roept. Het Kyrie eindigt met een muziek-stilte, waarin 'kyrie-eleison' gezegd wordt. Aansluitend volgt het Gloria, drie keer gezongen. Ook met beweging, die bijna letterlijk de tekst verbeeldt: 'het tintelt in mijn ziel, mijn vingertoppen uit!'

Ruimteviering

De pianomuziek zou van Satie kunnen zijn, maar is van Gerrit van den Burg, die vroeger een pianozaak had aan de Arnhemseweg. De melodie kentert met de tekst mee van mineur naar majeur en aan het eind van het Kyrie hoor je de melodie van het Gloria al aankomen. De tekst en bewegingen zijn van Andries Kobus, de Friese dominee-danser, in de begintijd van de Ruimtevieringen jarenlang lid van het liturgisch team.

In de adventstijd en de zes weken voor Pasen vervalt het Gloria. Dan klinkt een andere Kyrie-tekst, ook wel het 'stamp-kyrie' genoemd, naar het ritmische meeknippen van de vingers met het begeleidende trommeltje dat aan het eind overgaat in meestampen. In de adventstijd is de tekst gebaseerd op het motief 'Scheur de hemel, Heer!' In de Veertig Dagen mediteert de tekst over de veertig jaar omzwervingen in de woestijn, op weg naar het land van belofte.

Namens de coördinatiegroep, Riemer Poortstra
Voor bovenstaande tekst is o.a. gebruik gemaakt van 'Voor wie niet stil kan zitten in de kerk' van Hans Blanckesteijn, Gooi en Sticht/Kok, Kampen, 2002.

Zie ook: www.ruimteviering.nl

HET TOON HERMANS HUIS

Vlak bij het Centraal Station, Regentesselaan 39, ligt een statig pand met die naam. Veel mensen zegt die naam weinig of niets, of roept het alleen herinneringen op aan de vroeger zo geliefde cabaretier en zanger. En dat laatste is op zichzelf juist.

Toon Hermans geloofde in het belang van een centrum voor mensen met en na kanker. Hij verloor zijn vrouw aan kanker en geloofde sterk in het bieden van steun aan anderen in een vergelijkbare situatie. Zo werd het eerste Toon Hermanshuis geopend in Sittard. Dit inspireerde mensen in het hele land en zo ontstond er op meerdere plaatsen een inloophuis, zo ook in Amersfoort. (Website: www.thha.nl)

Het is een centrum waar betrokken vrijwilligers en professionals er zijn voor alle mensen die op de één of andere manier met kanker in aanraking zijn gekomen. Het is een inloophuis met een lage drempel, waar de deur vier dagen in de week, van maandag tot donderdag, van 10 tot 14 uur, openstaat voor iedereen die leeft met vragen over kanker. In die uren zijn er altijd twee vrijwilligers aanwezig, die openstaan voor een gesprek. En uiteraard wordt dan een kop koffie of thee aangeboden.

Behalve een luisterend oor wordt een breed scala aan activiteiten geboden om de gasten te kunnen ondersteunen, te ontspannen en hun veerkracht te (her)vinden. Zo zijn er verschillende lotgenoten groepen voor mensen die graag praten met mensen die in dezelfde situatie zitten. Ook zijn er verschillende ontspannende activiteiten, zoals wandelen, creatieve workshops, meditaties en yoga en massages, die er voor kunnen zorgen dat je je beter voelt in een moeilijke periode van je leven. Ook zijn er activiteiten special voor jongeren, die kanker in de familie tegenkomen.

Het aantal mensen wat zo maar binnenloopt is de laatste tijd wat minder geworden, maar er zijn meer deelnemers aan de verschillende groepen. En daar zijn vrijwilligers voor nodig. Zo kwam ik via een vriendin op dit spoor en ik meldde me aan. Je kunt opgeven hoe veel tijd je beschikbaar hebt om te helpen. Je hoeft niet zelf ervaring te hebben met kanker: als je bent aangenomen krijg je een paar trainingsdagen aangeboden om het werk beter aan te kunnen.

Binnen het Toon Hermanshuis hebben we besloten ons zelf wat meer op de kaart te zetten bijvoorbeeld in buurthuizen. Zo hebben wij ook een bericht gestuurd aan alle kerken in Amersfoort en Leusden om te vragen hoe wij een bijdrage kunnen leveren aan de pastorale begeleiding van mensen die met kanker in aanraking komen. In de Johanneskerk ben ik beschikbaar om te kijken waar in onze gemeente behoefte aan is. Een ieder is welkom in het Toon Hermanshuis!

Gerard Rosbergen

KLOOSTERWEEKEINDE IN JORWERD 14-16 NOVEMBER

In bar herfstweer reizen we vanaf verschillende plekken in Nederland naar het hoge Noorden, naar Nijkleaster bij Jorwerd. Dit is enkele jaren geleden gevestigd in een verbouwde boerderij, waar drie echtparen wonen en negen gastenkamers zijn. Het klooster is ontstaan uit een Protestantse gemeenschap vanuit de behoefte aan een plek om monastiek te leven. Stilte, bezinning en verbinding zijn de fundamenten waarop alle activiteiten zijn gebaseerd.

Drie keer per dag wordt een eenvoudige viering gehouden, deels in het Fries. Gelukkig met vertaling. Een gezongen Onze Vader in het Fries ontroert ons. In de ruimte branden vier lichten, waaronder een kaars uit solidariteit met het kerkasiel in Kampen. In de vroege ochtend, koud en nog donker, maken we in stilte ons lijf los, lichamelijk ontwaken genoemd, waarna we de zolder op kousenvoeten betreden voor een meditatieve bijeenkomst waarbij we de stilte voortzetten. Ook in stilte wordt er ontbeten. Zaterdag wordt er gekuierd, dat wil zeggen een wandeling gemaakt door de weilanden met aandacht voor stilte, bezinning en verdieping. Zondagochtend bezoeken we de dienst in de kerk van Jorwerd, onderdeel van Nijkleaster. Tussendoor is er genoeg gelegenheid voor rust en onderlinge gesprekken. Ook als groep hebben we een moment om elkaar vragen te stellen en naar elkaars verhalen te luisteren.

De ingetogen sfeer, de warme ontvangst, de weidse omgeving, de uitnodiging tot bezinning en ontmoeting doen ons goed. Een prachtige

schuilplaats, wordt gezegd bij de afronding zondagmiddag. Volgend jaar gaan we weer!

Carla, Corrie, Desiree, Ellen, Esther, Jeanne, Hannah, Roland, Tineke

*God fan fier en hein us Heit
dat wij hilligje jo namme
under us sa faak untwijd
troch jo eigen bern beskamme.*

GROENE ECONOMIE

Op 12 november hield Paul Schenderling, een gedreven econoom, een lezing in het Eemhuis op uitnodiging, van de bieb en grootouders voor het klimaat. De halve groene Johannes was aanwezig.

De inspiratie van deze econoom willen we graag doorgeven. Paul legde uit hoe we binnen de grenzen kunnen blijven van CO2 uitstoot, vervuiling, verstoring van de biodiversiteit, stikstofuitstoot en wat er nog maar meer een knelpunt is voor een gezonde aarde. En dat zonder in te leveren op kwaliteit van leven. Want daar is iedereen bang voor: mogen we dan helemaal niks meer?

Er zijn mensen die denken dat groei mogelijk is, als je het maar 'groen' doet. Dat kan niet, er komt een einde aan de grondstoffen. Je kunt wel efficiënter produceren, dat scheelt wel. We doen dat natuurlijk altijd al. Maar efficiënter produceren helpt nu nauwelijks: Paul liet zien hoe we efficiëntie tot nu toe juist alleen maar ingezet hebben voor meer, groter, zwaarder. Zo gebruikt de meest populaire VW nog steeds 7 liter/100 km, de motor is efficiënter, maar die VW is wel 2 keer zo zwaar geworden. Zo verandert er niets, het wordt alleen slechter voor het klimaat en de grondstoffen.

Positief nieuws: we hebben het gat in de ozonlaag gedicht, en zo kunnen we de andere probleemgebieden ook aanpakken.

Hoe kan het wel?

Voor Europa geldt dat we al een hoge kwaliteit van producten hebben. We moeten er alleen voor zorgen dat we onze spullen niet elders

laten produceren: dan importeren we de vervuiling en de slechte werkomstandigheden zonder er invloed op te hebben.

MAAR: hebben daar natuurlijk wel invloed op. Stel aan de producten die we invoeren dezelfde kwaliteitseisen als aan wat we binnen Europa maken, en belast dan ook de elders geproduceerde vervuiling. Dan zijn we weer concurrerend, en de wereld wordt mooier. Schenderling heeft met zijn stichting een site gemaakt waarop je kunt zien of je aankopen al verantwoord geproduceerd zijn: de 'just enough productwijzer' (zie www.justenough.nl). En verantwoord is hier ook: reparabel.

Je moet dus de vervuiling belasten, en arbeid veel minder. Zorgvuldig produceren levert betere producten op, die gaan langer mee, en als arbeid goedkoper is kun je meer laten repareren. Natuurlijk vertelde hij veel meer. Hij heeft tenslotte al twee boeken geschreven, die vat ik hier niet even samen.

Maar houd hem in de gaten! (en je eigen gedrag ook, natuurlijk, van minder maar betere producten kopen word je vrolijk). Meer lezen kan op: www.sufficiency.nl

Alke Rosbergen

LIED

Op 2 november zongen we lid 650. Vooral het tweede couplet is de moeite waard om nog eens over na te denken:

Gods goedheid is te groot
Voor het geluk alleen
Zij gaat in alle nood
Door heel het leven heen

ACTIVITEITEN

VAN DE FILOSOFIE LEESKRING

De afgelopen maanden is de filosofie leeskring bezig geweest met het bespreken van een bekend boek van Hannah Arendt 'Eichmann in Jeruzalem, de banaliteit van het kwaad'. Een gruwelijk en fascinerend boek waarin we regelmatig parallellen met de huidige tijd zien. Binnenkort kiezen we een nieuw boek om vanaf januari met elkaar te bespreken. We komen op een avond bij elkaar, meestal eens in de zes weken.

Heb je belangstelling om mee te doen? Hou de Johannesmail in de gaten, of neem contact op met Dineke, d.spee@hetnet.nl

JOHANNES LEEST

De groep komt weer bij elkaar op **maandag 8 december 19.30 uur in de kerk**. We lezen dan van Gerda Blees: Wij zijn licht.

ADVENTSLUNCH

Op 14 december na de dienst. Welkom voor iedereen. Graag opgeven bij de secretaris, secretaris@johanneskerk.nl of 06 1587 5667. Kosten 5 euro.

SCHRIJVEN VOOR AMNESTY

In een vorige Johannesbrief hebt u gelezen dat de adventsmiddag dit jaar niet meer wordt georganiseerd wegens teruglopende belangstelling. Op die middagen bood de diaconie ook altijd de gelegenheid om samen brieven en kaarten te schrijven voor Amnesty. Dat willen we wél blijven doen en doen we op **zondag 14 december na de dienst**. We doen dit omdat het dan op vele plekken in ons land gebeurt en het aansluit op de Dag van de Mensenrechten op 10 december. De diaconie zorgt dat er schrijfmateriaal en voorbeeldbrieven klaarliggen.

We schrijven brieven en kaarten voor onder andere:

- een advocaat uit Tunesië die in de gevangenis zit nadat ze opgepakt werd wegens haar radio-uitzendingen over onrecht in haar land,
- iemand in Oost-Jeruzalem die al jaren door kolonisten geïntimideerd en

-
-

- bedreigd wordt om hem en zijn familie uit zijn huis te verdrijven,
- een journalist uit Myanmar die kritische stukken schreef over het gebrek aan overheidshulp na een orkaan en nu gevangen zit
- en voor nog meer slachtoffers van onrecht waar Amnesty onderzoek naar gedaan heeft. U kunt zelf kiezen voor wie u schrijft.

De brieven die we schrijven zijn gericht aan de autoriteiten en kunt u overschrijven van voorbeeldbrieven. Ook liggen er kaarten die u kunt sturen aan de personen zelf ter bemoediging. Intussen is er natuurlijk koffie en thee met wat lekkers.

Helpt dat nou, het schrijven van die Amnesty-brieven? Ja, het geeft de gevangenen in elk geval steun en bemoediging om te weten dat er zoveel mensen aan hen denken! En soms helpt het daadwerkelijk: voor een aantal mensen leidde het tot vrijlating uit de gevangenis. Zoals voor de Egyptische mensenrechtenverdedigers Mohamed Baker en Patrick Zaki die in de zomer van 2023 gratie kregen van de Egyptische president na acties van Amnesty.

Dat is waarom we ook in de Johanneskerk blijven schrijven. Helpt u mee?

TAIZÉ-REIS JONGEREN 2026

Van zaterdag 18 juli t/m zondag 26 juli 2026 is er weer een Taizé-reis vanuit Amersfoort. De reis is bedoeld voor jongeren van 16 tot 35 jaar van allerlei kerken of van geen enkele kerk, die in Taizé gaan kamperen en met de bus ernaar toe gaan. Er is begeleiding. Deadline voor aanmeldingen: 15 mei 2026. De kosten worden laag gehouden door een subsidie van de PGA en andere kerken.

De afgelopen zomer is er voor de derde maal een groep jongeren naar Taizé gegaan vanuit Amersfoort. Voor veel van de deelnemende jongeren betekende deze reis een inspirerende kennismaking met de oecumenische kloostergemeenschap in Taizé en een verdieping van hun geloof. Volgend jaar gaat als begeleiding onder andere ds. Anna Walsma mee.

De werkgroep organiseert een informatiebijeenkomst op dinsdag 27 januari 2026, 19.30 uur in de Fonteinkerk.

**AMERSFOORT-LEUSDEN GAAT NAAR
TAIZÉ! JONGERENREIS 2026**

BEN JIJ TUSSEN 16 EN 35 JAAR EN WIL JE GRAAG EEN KEER NAAR TAIZÉ? Verzamel een groepje deelnemers, met minimaal 1 volwassen begeleider en ga met ons mee! In de eerste week van de zomervakantie gaan we weer samen onderweg voor een week van ontmoeting en bezinning met duizenden jongeren uit heel Europa.

WAT IS TAIZÉ? Tijdens de informatieavond op **dinsdag 27 januari 2026** vertellen wij alles wat je moet weten! Je kunt alvast de website www.taize.fr/nl bezoeken. Wil je op de hoogte gehouden worden? Meld je dan via email aan bij de organisatie als geïnteresseerde.

CONTACT MET DE ORGANISATIE: Taizereis@pkn-amersfoort.nl

PRAKTISCHE INFORMATIE: WANNEER: 18 T/M 26 JULI 2026
KOSTEN: zullen ongeveer € 100-200,- zijn. Laat de kosten geen belemmering zijn om je op te geven, daarvoor vinden we een oplossing. Wij vragen subsidie aan bij de PGA, zodat kosten zo laag mogelijk blijven. **DEADLINE VOOR AANMELDINGEN: 15 MEI 2026**

GEDICHTEN UITGESPROKEN OP DE GROENE JOHANNESVIERING

Wendell Berry

“Als we de rijkdom aan plaatsen en schepsels van de wereld willen beschermen, dan moeten we ze kennen, niet alleen conceptueel maar ook verbeeldingsvol. Ze moeten als beeld beschikbaar zijn in onze geest en geheugen; ze moeten gekend worden met gevoel, met het hart, zodat als we ze zien of in onze herinnering roepen, ons hart begint te zingen (..) Verbeeldingsvol kennen is een intieme, particuliere, precieze, dankbare, respectvolle, affectieve vorm van kennen.”

Zijn gedichten spreken van dat kennen:

De wilde ganzen

*Te paard op zondagmorgen,
de oogst voorbij, proeven we dadelprium
en wilde druif, het scherpe zoet
van zomereinde. In de doolhof van de tijd
noemen we over herfstvelden namen van hen
die vanhier westwaarts gingen, namen
die rusten op graven. We openen
een zaadje van de dadelprium en vinden de boom
die nog belofte draagt, bleek, in het merg van het zaad.*

*Ganzen verschijnen hoog boven ons,
passeren, en de lucht sluit zich. Overgave,
zoals in liefde of slaap, houdt
hen op koers, helder,
in het oude geloof: wat we nodig hebben
is hier. En wij bidden, niet
om een nieuwe aarde of hemel, maar om
stil van hart te zijn en om een helder
oog. Wat we nodig hebben is hier.*

De rust van wild

*Als de wanhoop om de wereld in me groeit /
en ik 's nachts van het minste geluid wakker word, /
bezorgd om wat er van mij en mijn kinderen moet worden, /
dan ga ik daar languit liggen waar wilde eenden
prachtig op het water drijven,
vlakbij waar reigers komen eten.
Dan komt de rust over me van wezens in het wild
die niet hun leven lastig maken met piekeren
over verlies. Ik kom in de nabijheid van stilstaand water.
En hoog boven me staan de dag-blinde sterren
te wachten met hun licht. Heel even
rust ik in de genade van de wereld en ben ik vrij.*

EVENSONGS IN DE SINT-JORISKERK

Op de vier zondagen van Advent vindt 's middags om 15:30 uur in de Amersfoortse Sint-Joriskerk een Choral Evensong plaats:

- 30 november: m.m.v. Amersfoortse Cantorij o.l.v. Lydia Liefing, Rien Donkersloot (orgel), ds. Hendrik Mosterd (voorganger);
- 7 december: m.m.v. Capella St. Joris o.l.v. Lydia Liefing, Rien Donkersloot (orgel), pastoor Rudolf Scheltinga (voorganger);
- 14 december: m.m.v. Vocaal Ensemble Voxtet o.l.v. Lydia Liefing, Rien Donkersloot (orgel), ds. Jan Wolswinkel (voorganger);
- 21 december: m.m.v. Capella Amersfoort o.l.v. Anthony Scheffer, Rien Donkersloot (orgel), ds. Joost Smit (voorganger).

De Evensong duurt ruim drie kwartier en is vrij toegankelijk (collecte na afloop en via QR-code).

De Amersfoortse Evensongs worden georganiseerd door de stedelijke Werkgroep Kerkmuziek van de Raad van Kerken.

Zie ook www.evensongsamersfoort.nl

MUTATIES

Wijzigingen:

Dhr. H. Dane en mevr. A. Boswinkel zijn op 20 november 2025 verhuisd naar de Bernulfusstraat 4, 3817 BL te Amersfoort. Hun telefoonnummers zijn niet gewijzigd.

Dhr. A. Kruijt heeft een ander email-adres: akruijt@freedom.nl.

Dhr. F. Wijffels en mevr. A. Landkroon zijn uitgeschreven als vriend.

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com.

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

‘Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort’

PASTORAAT

PREDIKANT

Mw. Ds. H. Westerink

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

vacant

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

KERKDIENTEN

30 november – ds. Hannah Westerink

Eerste Advent – Doopviering

Thema: Vol van genade

Tekst: Lucas 1: 26-56

7 december – dhr. Jan Nienhuis

Tweede advent. De dienst sluit aan bij de tijd van het jaar, Advent. Jan bereidt de dienst voor met Mirjam Montsma en Bert Burger.

Thema: Advent

14 december – ds. Hannah Westerink

Derde Advent – Maaltijdviering

Thema: Ik zal er zijn

Teksten: Genesis 22: 1-14 en Jesaja 6:6-8,
Leonard Cohen 'You want it darker'"

21 december - Ruimteviering om 10.30 uur, derde advent

Thema: Verwachten

24 december – Kerspel met de kinderkring, om 19.00 uur

25 december – ds. Hannah Westerink, Eerste Kerstdag

Thema: Verwonder je

Teksten: Jesaja 8:23b – 9:7 en Lucas 2:1-7

28 december – dienst verzorgd door de werkgroep liturgie

Het is een meditatieve dienst met als thema: 'Het mysterie van geboren worden', gehouden door Dineke, Tineke en Arianne. In Genesis 2:7 staat:

*Zo vormt de Eeuwige de mens,
uit de klei van de
aarde
en blaast in onze
neusgaten
adem van leven.*

Velen hebben hier verder over nagedacht en geschreven, zoals de schrijver van psalm 139, de evangelist Johannes, de kerkvader Augustinus (400 na C.), de theoloog Irenaeus van Lyon (130 na C.), meester Eckhart, Hannah Ahrendt en in onze tijd Huub Oosterhuis en Sytze de Vries.

Met hulp van deze teksten verdiepen we ons in dit mysterie, zo kort nadat we de geboorte van het Kind hebben gevierd met Kerstmis.

4 januari – ds. Monique van Zoest

Monique van Zoest is als voorganger een goede bekende van onze gemeente. Na jaren te hebben gewerkt als predikant in een aantal Vrijzinnige Gemeenten heeft zij in 2007 de ommezwaai gemaakt naar het onderwijs. Zij werkte tot haar recente pensionering als docent Godsdienst/Levensbeschouwing in het Voortgezet Onderwijs en is "pastor op afroep" voor Vrijzinnig Nederland, afdeling Rhenen.

11 januari – ds. Hannah Westerink

Thema: Doop van de Heer

Teksten: Jesaja 42:1-7 en Mattheüs 3: 13-17

18 januari – Ruimteviering om 10.30 uur

25 januari – ds. Sandra van Zeeland van Cassel

Sandra van Zeeland van Cassel is predikant van de Vrijzinnig Protestantse Gemeente Boskoop en van de Protestantse Gemeente Elthetokerk Alblasterdam. Haar stage van het remonstrants seminarium heeft zij gedaan bij de Johanneskerk. Voor haar is het altijd weer een fijn weerzien en ook een beetje thuiskomen op de plek waar het predikantschap handen en voeten kreeg.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
